

JOANNA ŻUKOWSKA-KALITA

FORMALNO-PRAWNE ASPEKTY PODZIAŁU WYNIKU FINANSOWEGO W SPÓŁKACH KAPITAŁOWYCH

Prace dotyczące ustalania wyniku finansowego stanowią jedno z najistotniejszych zagadnień przy zamknięciu ksiąg rachunkowych za rok obrotowy. Zysk jest bowiem oczekiwanym rezultatem prowadzonej działalności gospodarczej, zarówno przez akcjonariuszy i udziałowców (może powiększyć ich prywatny majątek lub wartość kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwo), jak i potencjalnych inwestorów (jest dla nich oznaką, że inwestycja w dane przedsiębiorstwo ma uzasadnienie ekonomiczne). Ewentualna strata jest wskazówką, że należy zreformować sposób prowadzenia działalności lub podmiot gospodarczy sam w sobie. W niniejszym artykule omówione zostały kwestie prawne oraz ewidencyjne związane z ustalaniem, zatwierdzaniem oraz podziałem wyniku finansowego w księgach rachunkowych spółek kapitałowych.

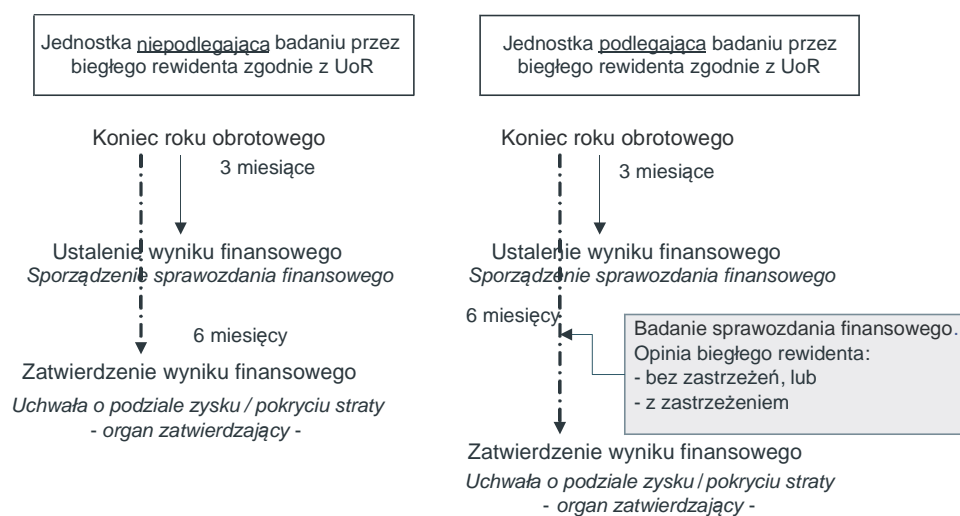
WPROWADZENIE

Na jednostkach gospodarczych ciąży corocznie obowiązek ustalenia wyniku finansowego – zysku lub straty. W kwocie netto podmiot gospodarczy prezentuje go w bilansie oraz rachunku zysków i strat. Aby wynik finansowy prezentowany w sprawozdaniu finansowym był realny i rzeczywisty, rachunek przychodów, kosztów oraz wyniku finansowego musi opierać się na nadrzędnych zasadach rachunkowości, m.in. zasadzie memoriału, ostrożności oraz wier-

Mgr Joanna ŻUKOWSKA-KALITA – doradca w Zespole Doradców Finansowo-Księgowych Sp. z o.o. w Lublinie; adres do korespondencji: Al. J. Piłsudskiego 1a, 20-011 Lublin.

nego i rzetelnego obrazu [Micherda, 2004, s. 213]. Po ustaleniu wysokości zysku/straty, następuje jego akceptacja (*zatwierdzenie*) oraz rozliczenie (*podział zysku lub pokrycie straty*) w zgodzie z obowiązującymi przepisami w zakresie rachunkowości oraz prawa handlowego.

Schemat 1. Procedura dotycząca wyniku finansowego

Źródło: Opracowanie własne.

USTALANIE WYNIKU FINANSOWEGO

Wynik finansowy powstaje jako rezultat prowadzonej w danym roku działalności gospodarczej. Najogólniej rzecz ujmując, jest on ustalany w drodze porównania osiągniętych przychodów z poniesionymi kosztami. Tak powstaje wynik finansowy brutto. Po pomniejszeniu go o podatek dochodowy (zarówno część bieżącą jak i odroczoną) oraz inne obowiązkowe (wynikające z przepisów, m.in. obowiązkowe wpłaty z zysku na rzecz budżetu państwa z przedsiębiorstw państwowych oraz spółek skarbu państwa) obciążenia wyniku finansowego, dochodzimy do jego kwoty netto. Sposób obliczenia zysku/straty nie jest jednak zupełnie dowolny. Zgodnie z art. 10 ust. 1 Ustawy rachunkowości (UoR) zasady ustalania wyniku finansowego w każdej jednostce powinny być szczegółowo określone w polityce (zasadach) rachunkowości. UoR daje bowiem możliwość wyboru sposobu ewidencji kosztów (według rodzajów lub miejsc powstawania kosztów), a tym samym wariantu, w jakim sporządzany

jest w jednostce rachunek zysków i strat (porównawczy lub kalkulacyjny – patrz tab. 1). Ma to bezpośredni wpływ na procedurę wyznaczania wyniku finansowego (pomiędzy kalkulacyjnym i porównawczym rachunkiem zysków i strat występuje różnica w ustalaniu wyniku na sprzedaży – podstawowej działalności operacyjnej), ustalanie wyniku na pozostałych typach operacji – pozostałej działalności operacyjnej, działalności finansowej i zdarzeniach nadzwyczajnych jest identyczne.

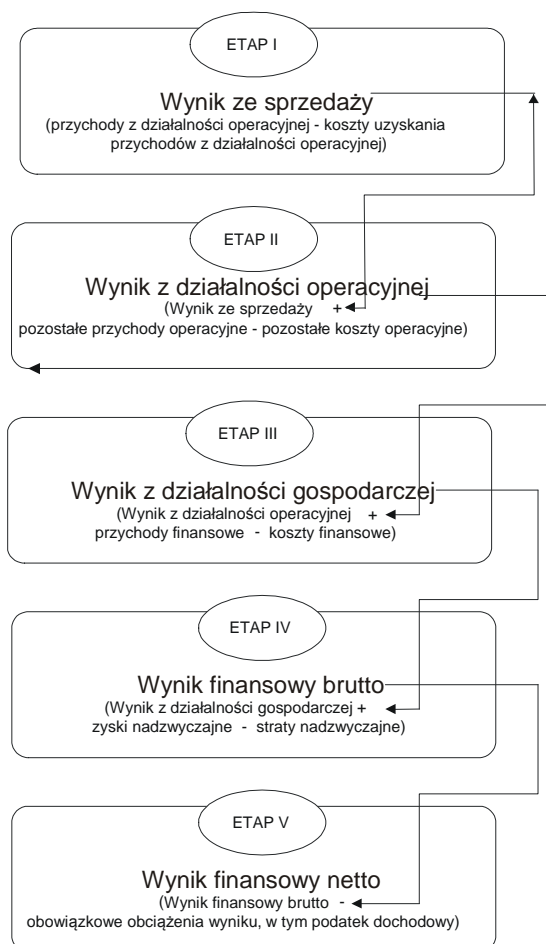
Tabela 1. Przychody i koszty podstawowej działalności operacyjnej w rachunku zysków i strat

Wariant kalkulacyjny	Wariant porównawczy
<p>A. <u>Przychody netto ze sprzedaży</u></p> <p>I. Przychody netto ze sprzedaży produktów</p> <p>II. Przychody netto ze sprzedaży towarów i materiałów</p>	<p>A. <u>Przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi</u></p> <p>I. Przychody netto ze sprzedaży produktów</p> <p>II. Zmiana stanu produktów (wzrost (+)/spadek (-))</p> <p>III. Koszt wytworzenia produktów na własne potrzeby jednostki</p> <p>IV. Przychody netto ze sprzedaży towarów i materiałów</p>
<p>B. <u>Koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów</u></p> <p>I. Koszt wytworzenia sprzedanych produktów</p> <p>II. Wartość sprzedanych towarów i materiałów</p> <p>C. <u>Zysk (strata) brutto ze sprzedaży (A-B)</u></p> <p>D. <u>Koszty sprzedaży</u></p> <p>E. <u>Koszty ogólnego zarządu</u></p>	<p>B. <u>Koszty działalności operacyjnej</u></p> <p>I-VII. Koszty układu rodzajowego</p> <p>VIII. Wartość sprzedanych towarów i materiałów</p>
<p>F. Zysk (strata) ze sprzedaży (C-D-E)</p>	<p>C. Zysk (strata) ze sprzedaży (A-B)</p>

Źródło: [red. Gabrusewicz, Kołaczyk, 2005, s. 479].

Zysk/stratę brutto uzyskujemy obliczając cząstkowe wyniki na poszczególnych rodzajach prowadzonej przez jednostkę działalności poprzez pomniejszenie wypracowanych przychodów o odpowiednie koszty. Ogólny algorytm ustalania wyniku finansowego pokazano w uproszczeniu na poniższym schemacie.

Schemat 2. Etapy ustalania wyniku finansowego

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [red. Gabrusewicz, Kołaczyk, 2005, s. 477].

ZATWIERDZENIE WYNIKU FINANSOWEGO

Akcjonariusze i udziałowcy, zgodnie z przepisami KSH (odpowiednio art. 347 § 1 oraz art. 191 § 1) mają prawo do udziału w zysku rocznym. Aby mogło być ono zrealizowane, musi nastąpić zatwierdzenie i podział osiągniętego zysku w zgodzie z prawem i wolą właścicieli kapitałów. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego, czyli m.in. akceptacja wykazanej w nim kwoty wyniku finansowego, w ciągu 6 miesięcy od dnia bilansowego – zgodnie

z art. 53 ust. 1 UoR, art. 231 § 1 oraz art. 395 § 1 Kodeksu Spółek Handlowych (KSH) przez uprawniony organ, jest warunkiem koniecznym do podjęcia decyzji w kwestii podziału zysku/pokrycia straty. Uprawnionym organem (tzw. organem zarządzającym) w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 7 UoR jest „organ, który zgodnie z obowiązującymi jednostkę przepisami prawa, statutem, umową, lub na mocy prawa własności jest uprawniony do zatwierdzenia sprawozdania finansowego jednostki”. Praktycznie, w spółce akcyjnej jest to zwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy, a w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością zwyczajne zgromadzenie wspólników.

Zatwierdzenie sprawozdania finansowego jest jego akceptacją jako opisującego rzeczywistość gospodarczą rzetelnie, jasno i w sposób zgodny z przyjętą polityką (zasadami) rachunkowości. Jeżeli zgodnie z regulacjami UoR sprawozdanie finansowe jednostki podlega badaniu przez biegłego rewidenta (sprawozdanie finansowe wszystkich spółek akcyjnych oraz spółek z o.o., spełniających dyspozycje art. 64 ust. 1 UoR), to ma to miejsce przed zatwierdzeniem wyniku finansowego. Zysk jednostki badanej może być podzielony tylko wtedy, gdy niezależny biegły rewident wydał o badanym sprawozdaniu opinię bez zastrzeżeń lub z zastrzeżeniem (art. 53 ust. 3 UoR). Jeśli podział zysku nastąpił bez spełnienia tego warunku, jest on nieważny z mocy prawa. Pokrycie straty następuje niezależnie od wydanej opinii [Adamczyk, 2006, s. 245].

Od generalnej zasady, że o podziale zysku decyduje organ zatwierdzający sprawozdanie finansowe, KSH dopuszcza pewne wyjątki. Art. 191 § 2 oraz 347 § 3 wskazuje przypadki, kiedy podział wyniku finansowego może zostać wyłączony spod kompetencji organu zarządzającego. Dopuszczalna jest sytuacja, kiedy o podziale wyniku finansowego decydują zapisy umowy/statutu spółki. Jeśli to umowa/statut określa z góry zasady podziału zysku, to powinna ona respektować również postanowienia art. 192-197, 348, 349, 351 § 4 oraz 353 KSH (określone są tu pewne ustawowe ograniczenia w kwocie zysku do podziału oraz sytuacji uprzywilejowania wybranych grup właścicieli kapitału) [Waślicki, 2006, s. 4]. Zwolnienie organu zatwierdzającego z obowiązku podjęcia uchwały w sprawie podziału zysku może nastąpić tylko w sytuacji, gdy umowa/statut spółki wskazuje jednoznacznie zasady jego podziału. Jeśli umowa spółki nie określa, jaka część zysku ma być rozdzielona, decyduje o tym zgromadzenie wspólników [Adamczyk, 2006, s. 245].

PODZIAŁ WYNIKU FINANSOWEGO

Gdy sprawozdanie finansowe jest zatwierdzone, można przystąpić do podziału wyniku finansowego. Podział osiągniętego zysku/pokrycie straty następuje w formie uchwały. Generalnie uchwałę taką podejmuje organ zatwierdzający, lecz Kodeks Spółek Handlowych (KSH) dopuszcza wyłączenie podziału zysku spod jego kompetencji (jak szczegółowo opisano powyżej) i wskazanie odgórne, np. że po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego przez wspólników, mają oni prawo do otrzymania – z części wypracowanego zysku – dywidendy, a pozostała część zostanie przekazana na zasilenie kapitału zapasowego. Pomimo faktu, iż zapis taki wynika bezpośrednio z uregulowań zawartych w umowie/statucie spółki, nie zwalnia to z konieczności podjęcia stosownej uchwały o podziale zysku przez organ zatwierdzający. W tab. 2 wskazane zostały możliwe kierunki podziału wypracowanego zysku. Szczegółowe zasady dotyczące podziału wyniku finansowego zostały przedstawione przy omawianiu ujęcia tego zagadnienia w księgach rachunkowych.

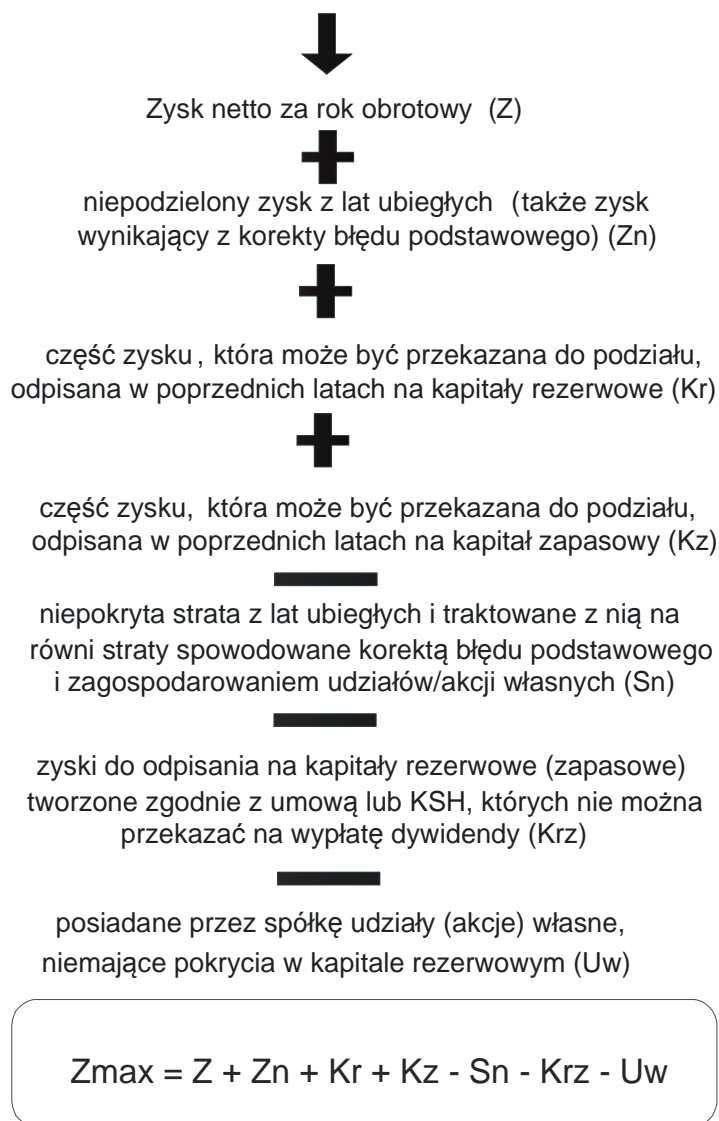
Tab. 2. Możliwe kierunki podziału zysku

Podział wypracowanego zysku*	Pokrycie straty
<ul style="list-style-type: none"> – całość zysku jest przekazana na powiększenie kapitałów własnych (<u>zysk pozostaje w jednostce</u>) – podział całego zysku pomiędzy właścicieli, radę nadzorczą, pracowników lub przekazanie go na inne cele, np. dobroczynne (<u>zysk jest „przejadany”</u>) – część zysku pozostaje w spółce, a część zostaje oddana do dyspozycji uprawnionych osób/organów 	<ul style="list-style-type: none"> – z przyszłych zysków – z dopłat właścicieli w spółkach z o.o. (art. 178 KSH) – z kapitału zapasowego i/lub rezerwowego (art. 396 KSH) – przy emisji nowych akcji – pośrednio z nadwyżki pomiędzy ceną sprzedaży wyższą niż wartość nominalna, różnica ta przelana na kapitał zapasowy może służyć pokryciu straty (po pokryciu z niej kosztów emisji)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [Adamczyk, 2006, s. 247-248].

* zgodnie z postanowieniami KSH istnieją pewne ograniczenia dotyczące kwoty zysku do podziału:
 – art. 396 – w spółkach akcyjnych na kapitał zapasowy należy corocznie odpisywać, co najmniej 8% zysku do czasu osiągnięcia na kapitale zapasowym wartości równej 1/3 kapitału podstawowego;
 – art. 191 – umowa spółki z o.o. (jak było już wcześniej wskazywane) może z góry zakładać ograniczony podział zysku netto.

Schemat 3. Sposób ustalenia maksymalnej kwoty zysku do podziału

Maksymalna kwota zysku do podziału (Z_{max})

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [Waślicki, 2006, s. 2-3].

Maksymalna kwota zysku do podziału

Wykazana w sprawozdaniu finansowym kwota zysku netto nie jest równoznaczna z kwotą zysku dostępnego do podziału. Istnieją pewne prawne ograniczenia, które powodują, że maksymalna kwota zysku podlegającego podziałowi różni się od wartości wyniku finansowego wynikającego wprost ze sprawozdania finansowego. Zagadnienie to zostało zilustrowane na schemacie nr 3.

SPOSOBY KSZTAŁTOWANIA WYNIKU FINANSOWEGO

Przy omawianiu tematyki wyniku finansowego nie sposób pominąć zagadnienia zabiegów ewidencyjnych, stosowanych w celu poprawienia (zwiększenia zysku/zmniejszenia straty) oraz pogorszenia (zmniejszenia zysku/zwiększenia straty) obrazu jednostki przez pryzmat osiąganego przez nią wyniku finansowego. Co prawda sytuacja pogarszania wyniku finansowego ma miejsce znacznie rzadziej, ale naiwnością byłoby mniemanie, że jest w praktyce życia gospodarczego nieobecna. Stosuje się ją między innymi w celu zmniejszenia wartości spółki oraz późniejszego dokupienia jej akcji po korzystnej cenie (lub jej odkupieniu od dotychczasowych właścicieli).

Tab. 3. Przykładowe sposoby kreowania wysokości wyniku finansowego

↑ZYSKU / ↓STRATY	↓ZYSKU / ↑STRATY
<ul style="list-style-type: none"> – wykonanie remontów czy modernizacji sprzętu po dniu bilansowym; – brak utworzenia odpisów aktualizujących wartość składników majątku; – rozwiązanie rezerw na zobowiązania; – celowe opóźnianie działań związanych z ponoszeniem istotnych kosztów (np. podwyżek wynagrodzeń, innych kosztownych przedsięwzięć). 	<ul style="list-style-type: none"> – utworzenie odpisów aktualizujących wartość składników majątku; – opóźnienie sprzedaży produktów; – nabywanie przed dniem bilansowym środków trwałych niskocennych; – utworzenie rezerw na zobowiązania; – ponoszenie zwiększonych wydatków, które w świetle ustaw podatkowych pozwalają na zwiększenie kosztów podatkowych w przedostatnim miesiącu roku podatkowego (konieczność zapłaty podwójnej zaliczki); koszty takie zwiększają także koszty „księgowe”.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [Mazur, Prawo Przedsiębiorcy Nr 015/2007].

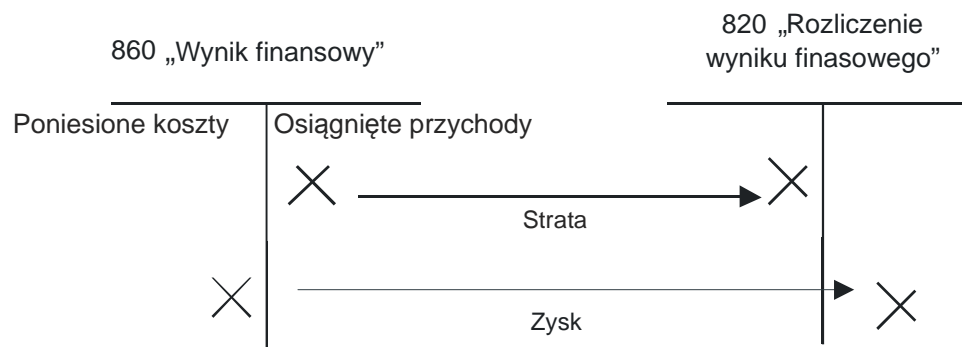
WYNIK FINANSOWY W EWIDENCJI KSIĘGOWEJ

Ustalenie, zatwierdzenie a następnie podział wyniku finansowego musi znaleźć odbicie w ewidencji księgowej jednostki gospodarczej. Poniżej przedstawiony został proces ujęcia osiągniętego zysku/straty w księgach rachunkowych. Istotną rolę odgrywają konta:

- 860 „Wynik finansowy” – następuje tu ustalenie wysokości wypracowanego zysku/straty, oraz
- 820 „Rozliczenie wyniku finansowego” – następuje tu podział zatwierdzonego wyniku finansowego.

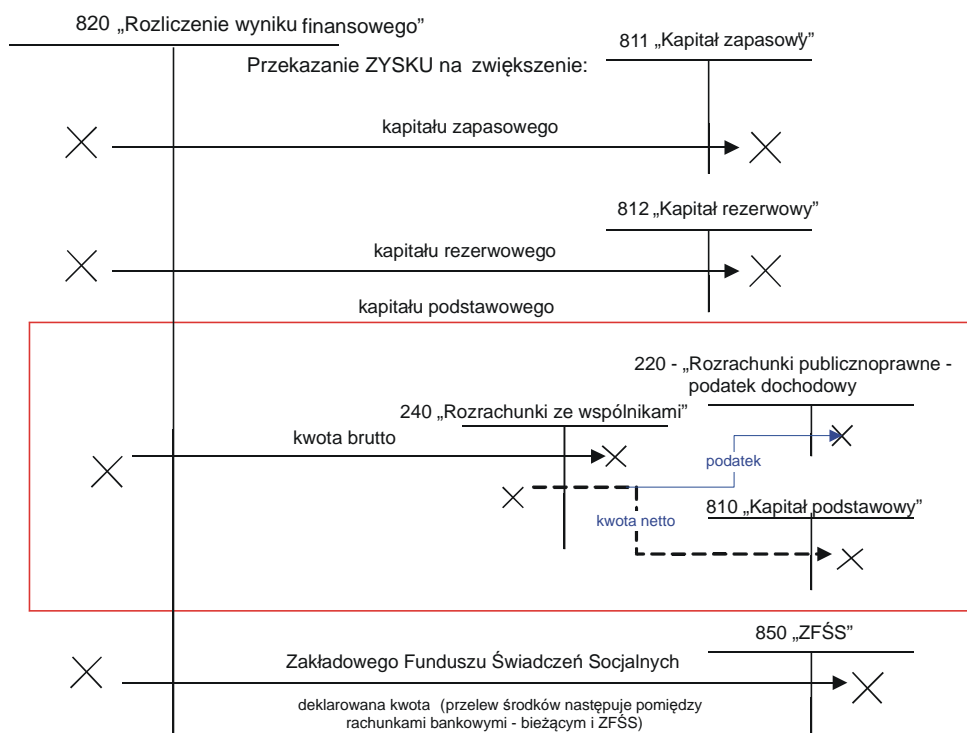
Po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego zysk za dany rok jest przenoszony pod datą zatwierdzenia sprawozdania finansowego z konta 860 „Wynik finansowy” na konto 820 „Rozliczenie wyniku finansowego” (schemat 4.). Następnie zatwierdzony wynik finansowy jest ujmowany w ewidencji księgowej zgodnie z dyspozycjami uchwały organu zarządzającego. Różne możliwości rozdysponowania wypracowanego zysku (pozostawienie zysku w jednostce, lub rozdysponowanie go poza nią) oraz pokrycie straty przedstawione zostały na schematach 5, 6, 7 oraz 8.

Schemat 4. Księgowe ujęcie uchwały o zatwierdzeniu wyniku finansowego

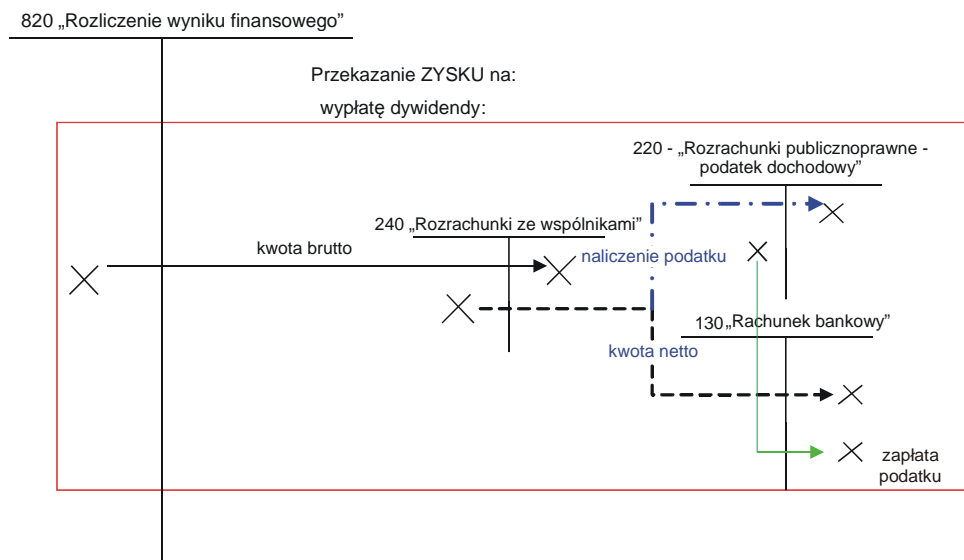
Źródło: Opracowanie własne na podstawie [oprac. Muszyńska, 2006, s. 130].

Schemat 5. Księgowe ujęcie pozostawienia zysku w jednostce

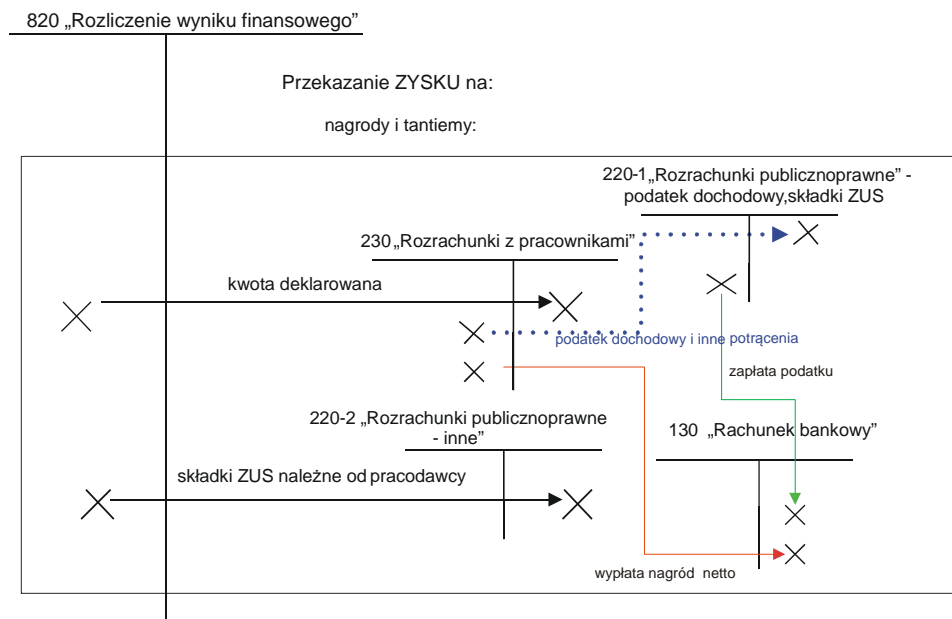
Źródło: Opracowanie własne na podstawie [oprac. Muszyńska, 2006, s. 130-131].

Schemat 6. Księgowe ujęcie wypłaty dywidendy

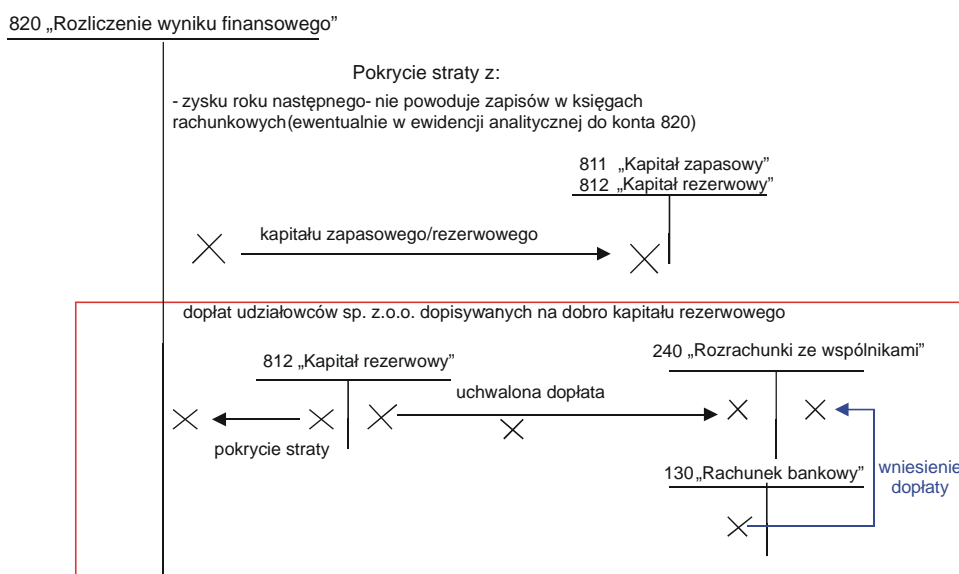
Źródło: Opracowanie własne na podstawie [oprac. Muszyńska, 2006, s. 130].

Schemat 7. Księgowe ujęcie wypłaty nagród i tantiem

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [oprac. Muszyńska, 2006, s. 130].

Schemat 8.
Księgowe ujęcie pokrycia straty*

*Uwaga: na koncie 820 „Rozliczenie wyniku finansowego” może pozostać niepokryta strata.
Źródło: Opracowanie własne na podstawie [oprac. Muszyńska, 2006, s. 131-132].

Aby przybliżyć omówione w aspekcie teoretycznym zagadnienia, poniżej został zaprezentowany przykład liczbowy. Dotyczy on podziału zysku w spółce kapitałowej, pokrycie straty wydaje się bowiem zagadnieniem stosunkowo łatwiejszym.

PRZYKŁAD LICZBOWY

Założenia:

1. Theta Spółka z o.o. wykazała za 2006 r. zysk netto w wysokości 291 000,00 zł.
2. Sprawozdanie finansowe Theta Sp. z o.o. zostało zbadane przez biegłego rewidenta; wydał on o nim opinię bez zastrzeżeń.
3. Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników przygotowało propozycje podziału wypracowanego zysku, uwzględniając, że:

– zysk za 2006 r. wyniósł	291 000,00 zł
– niepokryta strata za 2005 r. wyniosła	42 000,00 zł
– kwota kapitału zapasowego utworzonego z zysku wypracowanego w 2004 r. wyniosła	61 000,00 zł
– umowa spółki przewiduje, że na celowy kapitał rezerwowy winno być przekazane 10% zysku za ostatni rok obrotowy	

4. Propozycja podziału zysku przedstawiona została poniżej:

– pokrycie straty bilansowej za 2005r.	42 000,00 zł
– podwyższenie kapitału zakładowego poprzez zwiększenie wartości nominalnej udziałów	60 000,00 zł
– wypłata dywidendy dla wspólników	80 000,00 zł
– wielkość kapitału zapasowego	140 900,00 zł
– utworzenie kapitału rezerwowego	29 100,00 zł

Dyspozycje:

1. Obliczyć kwotę możliwą do podziału.
2. Ująć dyspozycje Zgromadzenia Wspólników w księgach rachunkowych.
3. Przedstawić przykładową propozycję podziału wypracowanego zysku w formie uchwały.

Rozwiązanie:

Ad 1) Kwota możliwa do podziału:

291 000,00 – 42 000,00 – 29 100,00 (10% zysku przekazane na kapitał rezerwowy zgodnie z umową spółki) = 219 900,00 zł.

Wyjaśnienie:

Ponieważ w przykładzie przyjęto założenie, że określona w propozycji wysokość kapitału zapasowego (140 900,00 zł) jest wyższa niż przed podziałem (61 000,00 zł), to wielkość kapitału zapasowego przed podziałem nie będzie brana pod uwagę przy ustalaniu kwoty możliwej do podziału. Stąd podana wysokość maksymalnej kwoty możliwej do podziału wynosi 219 900,00 zł.

Ad 2) Uwaga: numery kont księgowych są zgodne z numeracją na schematach 4, 5, 6 i 7.

Lp.	Treść operacji gospodarczej	Kwota w zł	Dekretacja	
			konto Wn	konto Ma
1.	Przeniesienie zysku po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego	291 000	860	820
	Podział zysku według uchwały Zgromadzenia Wspólników			
	a) kwota wypracowanego zysku do podziału	291 000	820	
	b) pokrycie straty z lat ubiegłych	42 000		860
2.	c) przekazanie części zysku na kapitał podstawowy – brutto	60 000		810
	d) przekazanie części zysku na kapitał zapasowy	79 900		811
	e) przekazanie części zysku na kapitał rezerwowy	29 100		812
	f) przekazanie części zysku na wypłatę dywidendy	80 000		240

3.	Wyliczenie i ujęcie w księgach zryczałowanego podatku			
	a) kwota podatku ($19\% * 140\ 000 = 60\ 000 + 80\ 000$)	26 600	240	220
	b) kwota do wypłaty wspólnikom ($80\ 000 - 15\ 200 - 11\ 400$)	53 400	240	130
	c) zapłata zryczałowanego podatku na rzecz budżetu	26 600	220	130

Ad 3)

Uchwała nr 1/2007
Wspólników Spółki Theta Sp. z o.o.
z dnia 03.06.2007 r.

w sprawie podziału wyniku finansowego netto za rok obrotowy 2006
Wspólnicy obecni na Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników postanawiają:

§ 1

Wykazany w zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy trwający od 01. 01 do 31. 12. 2006 r. zysk netto w kwocie 219 900,00 zł przeznaczyć na:

- pokrycie straty bilansowej za 2005 r. – 42 000,00 zł
- kapitał zakładowy (podwyższenie) – 60 000,00 zł
- kapitał zapasowy (podwyższenie) – 140 900,00 zł
- utworzenie kapitału rezerwowego – 29 100,00 zł
- wypłatę dywidendy w kwocie – 80 000,00 zł

§ 2

Ustalić kwotę dywidendy do wypłaty:

- kwota przeznaczona na dywidendy – 80 000,00 zł
- kwota wypłaconej zaliczki na dywidendę – brak.
- kwota pozostała do wypłaty – 80 000,00 zł

§ 3

Ustalić termin wypłaty dywidendy* na 13 lipca 2007 r.

§ 4

Uchwałę podjęto jednogłośnie.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Protokolant
Widawska Magdalena

Przewodniczący Zwyczajnego
Zgromadzenia Wspólników

* Zgromadzenie Wspólników może określić dzień dywidendy. Jest on wyznaczany w ciągu 2 miesięcy od dnia powzięcia uchwały o podziale wyniku finansowego.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie [Krzywdą, Dudek, 2005, s. 133-135]; [Adamczyk, 2006, s. 251].

ZAKOŃCZENIE

Wynik finansowy i kwestie jego ustalania, zatwierdzania oraz podziału stanowią istotne zagadnienie w rachunkowości jednostek gospodarczych, szczególnie spółek kapitałowych. Wysokość zysku/straty prezentowana jest bowiem w sprawozdaniu finansowym i wskazuje na efektywność gospodarowania majątkiem w roku obrotowym; można stwierdzić, że ma bezpośredni wpływ na sposób postrzegania jednostki zarówno przez właścicieli kapitałów, jak i potencjalnych inwestorów. Ponadto, na wyniku finansowym opartych jest wiele wskaźników wykorzystywanych w analizie finansowej, które także mogą stanowić bazę do podejmowania decyzji gospodarczych w kwestii alokacji posiadanego majątku. Wnikliwa znajomość zagadnień związanych z wynikiem finansowym pozwala zatem bardziej świadomie czytać sprawozdanie finansowe i podejmować ewentualne decyzje oparte na prezentowanych w nim danych.

LITERATURA

- Micherda B., Rachunek kosztów i wyników, Warszawa: Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Zarząd Główny Centralny Ośrodek Szkolenia Zawodowego 2004.
- Rachunkowość finansowa, cz. 2, red. W. Gabrusewicz, Z. Kołaczyk, Warszawa: Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Zarząd Główny Centralny Ośrodek Szkolenia Zawodowego 2005.
- Niemczyk R. Rachunkowość małych i średnich przedsiębiorstw 2006, Wrocław: Oficyna Wydawnicza UNIMEX 2006.
- Krzywdą D., Dudek J., Kapitał własny spółek handlowych, Warszawa: Stowarzyszenie Księgowych w Polsce Zarząd Główny Centralny Ośrodek Szkolenia Zawodowego 2005.
- Kałota H., Podział wyniku finansowego, „Monitor Rachunkowości i Finansów” 2007, nr 3.
- Adamczyk J., Podział wyniku finansowego w spółkach kapitałowych, „Rachunkowość” 2006, zeszyt specjalny.
- Mazur A., Podział zysku w księgach rachunkowych, „Prawo Przedsiębiorcy” 2007, nr 015.
- Waślicki T., Podział zysku w spółkach kapitałowych, „Rachunkowość” 2006, nr 6.
- Ustawa o rachunkowości z wyjaśnieniami uzgodnionymi z Departamentem Rachunkowości Ministerstwa Finansów, Warszawa: Rachunkowość Sp. z o.o. 2005.
- Wzorcowy wykaz kont z wyjaśnieniami i wykazem księgowania operacji gospodarczych, oprac. B. Muszyńska, Warszawa: Rachunkowość Sp. z o.o. 2006.
- Ustawa o rachunkowości z dn. 29 września 1994 r., (Dz. U. z 2002r., nr 76, poz. 694 ze zm.).
- Kodeks spółek handlowych z dnia 15 września 2000 r. (Dz. U. z 2000 r. nr 94 poz. 1037 ze zm.).

FORMAL-LEGAL ASPECTS OF THE DIVISION
OF THE FINANCIAL RESULT IN CAPITAL COMPANIES

S u m m a r y

In the paper issues connected with the net financial result are described. Establishing, approval and appropriation of the net profit (the offset of the loss) in commercial companies, in accordance with Accounting Act and Polish Commercial Companies Code are mentioned. An exemplification connected with the theoretical background is presented.

Słowa kluczowe: wynik finansowy, podział zysku, pokrycie straty.

Key words: financial result, net profit, loss carry sharing.